

Izajáš 49:1-7

„Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa. To je ten, o němž jsem řekl: Za mnou přichází někdo větší, neboť byl dříve než já. Já jsem nevěděl, kdo to je, ale přišel jsem křtít vodou proto, aby ho poznal Izrael.“ Jan vydal svědectví: „Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. A já jsem stále nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‚Na koho spatříš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.‘ Já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží.“

Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků. Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: „Hle, beránek Boží.“ Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem. Když se Ježíš obrátil a uviděl, že jdou za ním, otázal se jich: „Co chcete?“ Řekli mu: „Rabbi (což přeloženo znamená: Mistře), kde bydlíš?“ Odpověděl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezli jsme Mesiáše (což je v překladu: Kristus).“ Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohledl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr).“

Druhého dne se Ježíš rozhodl vydat na cestu do Galileje. Vyhledal Filipa a řekl mu: „Následuj mě!“ Filip byl z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova; Filip zase vyhledal Natanaela a řekl mu: „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta.“ Natanael mu namítl: „Z Nazareta? Co odtamtud může vzejít dobrého?“ Filip mu odpoví: „Pojď a přesvědč se!“ Ježíš spatřil Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: „Hle, pravý Izraelec, v němž není lsti.“ Řekl mu Natanael: „Odkud mě znáš?“ Ježíš mu odpověděl: „Dříve než tě Filip zavolal, viděl jsem tě pod fíkem.“ „Mistře,“ řekl mu Natanael, „ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele.“ Ježíš mu odpověděl: „Ty věříš proto, že jsem ti řekl: ‚Viděl jsem tě pod fíkem?‘ Uvidíš věci daleko větší.“ A dodal: „Amen, amen, pravím vám, uzříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.“ (Janovo evangelium 1:29-42, čti až 51) ¹

1. Dopis Korintským 1:1-9 a Žalm 40:2-11

Dva tři dny

Ano, tak málo. Jen dva tři dny (1:29, 35 a 43) ze začátku Ježíšova působení. Do této krátké scény soustředěné do tří dnů nás uvádí slova Jana Křtitele a následují jména prvních učedníků: Ondřej, Petr, Filip a Natanael. Ten řekne tomu a ten zase onomu. A tvoří se tým. Později učedníků bude dvánáct, ale ve skutečnosti je v Ježíšově okolí daleko více lidí, včetně žen. V těchto dnech to ale začíná!

Někdy to tak bývá. Roky se nic neděje a pak přijde řada událostí, které postupně vystaví zcela novou skutečnost. Přijde série okamžiků, která zcela změní náš život. Stačí dva tři dny a jsme zamilovaní až po uši. Okamžiky, které se poskládají do série důležitých setkání, nastartují naši kariéru. Stačí málo. Ostatně, také se stává, že v několika dnech ulehne na lůžko a zůstává otázka, zda se ještě zvedne. Jen nezapomínejme na tři dny, které změnily všechno, celý svět! To je ten sled událostí o Velikonocích. Jeden den smrt na kříži a třetí den zmrtnýchvstání.

V těchto třech dnech také zazní důležitá slova: Ježíš je opakovaně nazván beránkem Božím (1:29 a 36), je mu připisován titul Syna Božího (1:34 a 49) a dokonce krále Izraele a Mesiáše (1:41). A ono to není v žádném rozporu s tím, že Ježíš je zároveň zmíněn jako syn Josefův z Nazareta (1:45). A aby chom byli spravedliví, také zazněla velice hezká slova o lidech. Hned na začátku dal Ježíš Simonovi titul Skála, tedy Petr (1:42). A tak mu říkáme dodnes. A o Natanaelovi říká Ježíš: „*Hle, pravý Izraelec, v němž není lsti.*“ (1:47)² Ke kořeni tohoto tvrzení je těžko dohlédnout. Snad proto, že seděl pod fíkem a to se chápe jako místo hojnosti a zároveň studia Tóry, Božího slova. To všechno jsou velká slova a jedinečné tituly.

¹ Tento text nabízí mnoho kratších zastavení a meditací, které by mohla nést následující názvy: „Já jsem stále nevěděl, kdo to je...“ „Ježíš šel okolo...“ „Co chcete?!“ „Pojďte a uvidíte!“ „Pojď a přesvědč se!“ „Odkud mne znáš?“ „Uvidíš věci daleko větší!“ A některé se dostaly i do centra liturgie: „Hle beránek Boží, který snímá hříchy světa!“

² O Natanaelovi nevíme z biblických textů nic víc, než slova tohoto rozhovoru. Jeho prvotní pochybování, co může být dobrého z Nazareta, ale také jeho krásné vyznání o Kristu

Každému, kdo si navléká magisterský biret a později třeba rektorský řetěz je jasné, že význam toho všeho, co se odehrálo v několika okamžicích, přijde později. Ve výsledcích práce. Podobně každému, kdo navléká jáhenský ornát a později biskupský pektorál, nemaluje výsledný obraz ta krásná chvíle ordinace, ale ovoce jeho práce a důvěra lidí kolem. Ty tituly nám nesmí zamotat hlavu. A ani to postupné odcházení. Dva tři dny a nebudeme, ale ani to není všechno!

Vraťme se k Janu Křtiteli, který opakovaně doporučí svým žákům, aby ve svém studiu pokračovali na lepší univerzitě. Jan Křtitel nesoutěží o výlučné právo na vedení věřících. Taky přiznává, že neví všechno. Dokonce dvakrát řekne: „*Já jsem nevěděl...*“ (1:31 a 33). Narozdíl od dnešních církevních autorit, kterým by mohlo dělat potíže přiznat nějaké pochybení a poslat někoho ke konkurenci. Třeba... Třeba k adventistům. Jan snese kolegu a nemusí být všude a vždycky. Jan si byl jist, že po Ježíšově boku se učedníci naučí ještě více. To je silný vzkaz této době. Připusťme a přijměme, že kolegové umí to, co my neznáme a neumíme. Vždyť se jen vzájemně doplňujeme a nepotřebujeme vládnout světem. Církev není jen ta katolická z Říma. Ostatně to slovo znamená všeobecná, tedy ve všech různých obcích a podobách. A tak žijme ve vzájemné úctě a hodně se od sebe také učme.

Když za Ježíšem jdou první dva ³ a on si toho všimne, chtějí vědět, kde bydlí. To ne proto, aby ocenili jeho vilu, auto a koberce, krásnou ženu a milé děti. A Ježíšova odpověď: „*Pojďte a uvidíte!*“ (1:39) není pozvánkou na návštěvu. Je to přijetí na vysokou školu a zápis do prvního semestru. A pozvání, aby viděli všechno co dělá a jak to dělá. Aby s ním mluvili, ptali se a hledali nové podněty. Později něco podobného říká Filip Natanaelovi: „*Pojď a přesvědč se!*“ (1:46) Už od počátku záleželo na osobním přesvědčení. Učedníci nejsou zmámeni nějakými útržky řeči, videem z TikToku, ale jdou za Ježíšem na základě osobního zjištění. Povzbuzujme svoje následovníky, aby si dobře prověřili náš život a pečlivě zkoumejme, kým se necháme ovlivnit a za kým půjdeme.

A když vzápětí ti první dva začínají síťovat a oslovovat svoje známé, mluví o tom, kým Ježíš je, nikoli o tom, co má a jak bydlí. Vzpomínejme na osobnosti, které změnilý náš život. Ač to byli jen lidé a setkání byla letmá, připomínejme si je. Ti lidé nás velice obohatili, protože byli fascinovaní dobrými věcmi. A také za Ježíšem jdeme připoutáni k jeho osobnosti. Kým je pro tebe Ježíš? Není to náboženství, zděděná víra. Je to silné pouto a osobní vztah. Ano, opatrně říkám: Ježíš mne zcela uchvátil! Namísto věšení křížků na krk a silných slov sloužíme jeho zájmům s pevnou jistotou, že je to pořád jen On v nezměněné podstatě, kdo vede naše kroky, slova a činy. Nezáleží na nás a našich titulech, rituálních oděvech a nástrojích, nesejde na úkonech a prohlášeních. Je to On! O něj jde!

Přivlastněme si víru a požehnání slovy, která užívá keltská zbožnost:

Vy Tři, co nade mnou jste,
vy Tři, co pode mnou jste,
vy Tři, co nade mnou jste tady,
vy Tři, co nade mnou jste v dáli,
vy Tři, co v zemi spíte,
vy Tři, co ve vzduchu dlíte,
vy Tři, co na nebesích přebýváte,
vy Tři, co širé vlny moře obýváte,
Vás o požehnání a ochranu teď žádám.
Amen

³ Kdo byl ten bezejmenný učedník z prvního páru Ježíšových následovníků?